

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τι είναι το χρήμα :

Να μιιά πρωτότυπη ερώτηση, την οποίαν ἀπήλυθνε μιιά ἀγγλική ἐφημερίδα στους ἀναγνώστας της.

Ἀπό τὰς χιλιάδας τῶν ἀπαντήσεων αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν στὰ γραφεῖα τῆς ἐν λόγῳ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ἐβροβεύθησαν μόνον τρεῖς.

Ἡ πρώτη ἔλεγε : «Τὸ χρήμα εἶνε ἕνας θεὸς στὸν ὁποῖον πιστεύουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκείας πού ἔχουν».

Ἡ δευτέρα ὑπεστήριξε ὅτι : «Τὸ χρήμα εἶνε τὸ μόνον μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἄνθρωπος ἀμειβεται διὰ τοῦς κόπους του καὶ ἀπολαμβάνει τὴ ζωή».

Καὶ ἡ τρίτη, ἡ ὁποία καὶ ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον, εἶνε ἡ γνώμη, ὁποία ἔλεγε ὅτι : «Χρήμα εἶνε τὸ διεθνὲς διαβατήριον μὲ τὸ ὁποῖον μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆρ σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου — ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ — καὶ ὁ δημιουργὸς ὅλων ἐν γένει τῶν πραγμάτων πού βλέπουμε καὶ ἀκούομε ἐκτὸς τῆς... εὐτυχίας!»

Πολύ περιεργὴ ἀλήθεια ἡ βραβευθεῖσα αὕτη γνώμη, καὶ πολὺ σοφὴ!

Πέσα αὐτοκίνητα ὑπάρχουν σ'ὸν κόσμω

Σύμφωνα μὲ μιιά τελευταία στατιστικὴ πού ἔγινε στὰς Ἡνωμένους Πολιτείας, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1926 ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμω ἀνέρχεται εἰς 23.000.000! Κατὰ τὴν αὕτην πάντοτε στατιστικὴ ἡ κατανομὴ στὰ διάφορα κράτη εἶνε ἡ ἑξῆς :

- Ἀμερική 19.843.900, Ἀγγλία 906.600, Γαλλία 763.500, Καναδάς 719.700, Αὐστραλία 297.3000, Γερμανία 291.900, Βέλγιον 119.600, Ἴταλιω 108.700.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ καρκίνου

Μιιά πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀρεκτὰ ἐνθαρρυντικὴ ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐσχάτως στὴν ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀπὸ τοῦ διάσημου ἀμερικάνου γιατροῦ Ἀνιγν. Ὁ ἀμερικανὸς αὐτὸς ἐπιστήμων, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε ἐπὶ πολὺ τὴν θεωρίαν τῆς γεννήσεως τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ νοσήματος ἀπεφάνθη ὅτι τὴν τελευταίαν πενηντοστατίαν οἱ ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι ἀποθνήσκουν ἐκ καρκίνου εἶνε καταφανῶς ὀλιγώτεροι παρὰ ἄλλοτε.

Αἱ στατιστικαὶ τοῦ μεγάλου Γάλλου παθολόγου Μπέιλ αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν τὸ 1816 ἔδειχναν ὅτι ἐπὶ 2.000 θανάτων οἱ 400 εἶχαν αἰτίαν τὸν καρκίνον ἐνφ κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ἡ ἀναλογία τῶν ἐκ τοῦ καρκίνου προσερχομένων θανάτων εἶνε μόλις 7 ο)ο.

Ἐπιλέγων ὁ διαπρεπὴς ἰατρός ἔχει τὴν γνώμη, ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ καρκίνου τείνει νὰ ἐκφυλισθῇ, λαμβανομένου ὅτι δὲ ὑπ' ὅψιν τάσημερινά μέσα τῆς ἐπιστήμης εἶνε κατὰ πολὺ τελειότερα ἀπὸ ἄλλοτε, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὕστερα ἀπὸ λίγα ἔτη καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι καρκίνοπαθεῖς δὲν θὰ εἶνε δύσκολο νὰ θεραπευθῶσι, ἀφοῦ ἡ ἔντασις τῆς ἀσθενείας βαίνει ὀλονὲν ἐλαττωμένη.

Γαλιανόστος, εἰσπράκτωρ τῆς «Φιλεκατεντικῆς Ἐταιρείας», ὁ χαϊδευτικὰ ἐπικαλούμενος «Μπάριμα Γιαννάκης». Τὸν ἀγαποῦσαν ὄλες γιὰ τὸ κέφι του καὶ γιὰ τ' ἀστεία του, τὰ «πιπεράτα». Λοιπὸν ὁ εὐθυμολόγος αὐτὸς Κεφαλλονίτης κόντεψε νὰ τὴν πάθῃ. Ἐπειτα ἀπὸ μιιά μακριὰ καὶ ἐξαντλητικὴ ἀρρώστεια, ἕνα πρωὶ ἐνομίσθη ἀπὸ τοὺς δικούς του νεκροῦς. Τοῦ ἔφεραν τὴν κάσσα του, τὸν ἔβαλαν μέσα, ἀλλ' ὅταν τὸν ἐσήκωσαν νὰ τὸν πᾶνε στὸ Νεκροταφεῖο, ὁ μπάριμα Γιαννάκης ἀνοῖξε τὸ μάτια του καὶ ἐκοίταξε γύρω του μὲ ἀπορία. Ἔτσι τὴν ἐγλύτωσε, καὶ τὸ διηγεῖτο καμμιὰ φορὰ στὶς διασκάλες τοῦ Ἀρσακείου.

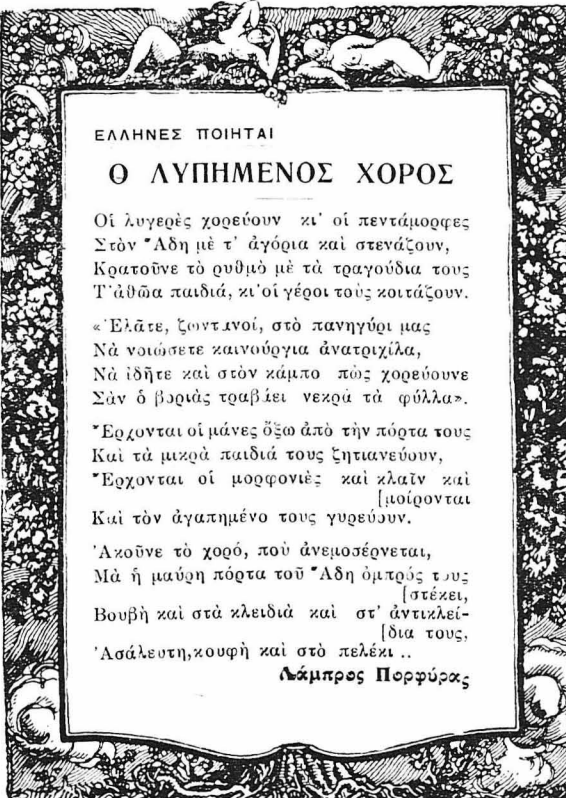
ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Στὸ αἰσχροδικεῖω

- Παραδέχεσαι λοιπὸν, ὅτι εἶχες μαργαρίνη στὸ βούτηρό σου.
- Ἀκούσατε ὁμῶς ἀπὸ τὸν ἀστυγάτορ, κύριε Πρόεδρε, πού εἶπε ὅτι ὑπῆρχε πολὺ λίγη μαργαρίνη.
- Πεντακόσια φράγκα πρόστιμο γιὰ νὰ βάλῃς γνόσι.
- Ἄ καταδικασθεῖς κατὰ ψιθυρίει.
- Εἶπες τίποτε;
- Ὁχι, κύριε Πρόεδρε. Συλλογίζομαι πόση μαργαρίνη πρέπει νὰ βάλω τώρα γιὰ νὰ βγάλω αὐτὸ τὸ πρόστιμο.

- Ἡ χαμαριέρα πού τὴν ἐδίωξαν.
- Πρὶν νὰ φύγω κυρία ἔχω νὰ σὰς εἰπῶ μερικά πράγματα.
- Σὲ ἀκούω.
- Ἐν πρώτοις εἶμαι περισσότερο ὁμορφὴ ἀπὸ τὴν κυρία. Ὁ κύριος μοῦ τὸ εἶπε.
- Ἐπειτα μοῦ πᾶνε καλλίτερα τὰ φορέματα τῆς κυρίας, παρὰ σ' αὕτη. Ὁ κύριος μοῦ τὸ εἶπε καὶ αὐτό. Ἀλλὰ εἶνε καὶ ἕνα ἄλλο. Κάνω ἔρωτα πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τὴν κυρία.
- Κι' αὐτὸ ὁ κύριός σου τὸ εἶπε;
- Ὁχι. Αὐτὸ μοῦ τὸ εἶπε ὁ σπαφῆρ.

- Ποιὸ εἶνε τὸ μακρύτερο ταξεῖδι :
- Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου.
- Καθόλου. Τὸ μακρύτερο ταξεῖδι τὸ κάνει ἡ γυναῖκα γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν ἡλικία τῶν τριάντα χρόνων. Τῆς χροιάζονται τοῦλάχιστον σαγνατὰ τέττα χρόνια.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ Ο ΛΥΠΗΜΕΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Οἱ λυγρὲς χορεύουν καὶ οἱ πεντάμορφες
 Στὸν Ἄδη μὲ τ' ἀγόρια καὶ στενάζουν,
 Κρατοῦνε τὸ ρυθμὸ μὲ τὰ τραγούδια τους
 Τ' ἄθωια παιδιὰ, καὶ οἱ γέροι τοὺς κοιτάζουν.

«Ἐλάτε, ζωντινοί, στὸ πανηγύρι μας
 Νὰ νοιώσετε καινούργια ἀνατριχίλα,
 Νὰ ἰδῆτε καὶ στὸν κάμπο πὸς χορεύουσι
 Σὰν ὁ βροιάς τραβεῖ νεκρὰ τὰ φύλλα».

Ἔρχονται οἱ μάνες ὄξω ἀπὸ τὴν πόρτα τους
 Καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ τους ζητιανεύουν,
 Ἔρχονται οἱ μορφονιὲς καὶ κλαῖνι καὶ
 [μοῖρονται
 Καὶ τὸν ἀγαπημένο τους γυρεύουν.

Ἀκούνε τὸ χορὸ, πού ἀνεμοσφέρνηται,
 Μὰ ἡ μαύρη πόρτα τοῦ Ἄδη ὁμῶς τους
 [στέκει,
 Βουβὴ καὶ στὰ κλειδιὰ καὶ στ' ἀντικλει-
 [διὰ τους,
 Ἀσάλευτη, κούφῃ καὶ στὸ πελεῖ ..

Ἄξιμος Πορφύρας

Κηδεύουν τὴν κυρία Ντυβάλ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ ἐτελείωσε καὶ ἐτοιμάζονται ν' ἀνεβῶν στὰ ἀμάξια. Ὁ ἐργολάβος πού διευθύνει τὰ τῆς κηδείας τοποθετεῖ τὸν καθένα στὴν θέσι του. Πλησιάζει τὸν κύριω Ντυβάλ καὶ τὸν ὀδηγεῖ στὸ πρῶτο ἀμάξι. Ἀλλ' ἐκεῖνος βλέπει ὅτι βρῖσκειται μέσα ἡ πεθερὰ του καὶ κομπιάζει.

- Δὲν ἀναβαίνω σ' αὐτὸ τὸ ἀμάξι.
- Σὰς παρακαλῶ κύριε Ντυβάλ εἶνε ἡ θέσις σας.
- Μοῦ εἶνε ἀδιάφορο. Θὰ μῶ στὸ δεύτερο ἀμάξι.
- Μὰ θὰ παρεξηγηθῆτε κύριε. Αὐτὸ ἀπαυτοῦ οἱ τύποι.
- Νὰ πᾶνε στὸ διάβολο οἱ τύποι. Δὲν θὰ πάω στὸ νεκροταφεῖο μὲ τὴν πεθερὰ μου.
- Σὰς ἰκετεύω, κύριε. Μὴν ἐπιμένετε.
- Ἔστω. Ἀλλὰ σὰς γνωστοποιῶ, ὅτι μοῦ κάνετε πένθημι ὅλη τὴν ἡμέρα μου!

Σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ διευθυντὴς ἐτοποθέτησε σὲ κάθε δωμάτιο τὴν πινακίδα.

«Μὴν καθίσετε» θυμηθῆτε τὴν προκατὰ τοῦ Ἰσοκαί».

Κάτω ἀπὸ αὕτην τὴν πινακίδα ἔγραψε ὁ ταξιδευτὸν γάλλος δημοσιογράφος Γουσταῖος Λιμπώ:

«Μὴ φτίνετε» θυμηθῆτε τὴν πλημύρα τοῦ Μισοσιπῆ».

Ἡ δόξα εἶνε ὁ ἥλιος τῶν νεκρῶν κατὰ τὸν Μπαλζάκ.

Δὲν ὑπάρχουν ὠραῖες φυλακῆς, οὔτε ἀσχημοὶ ἔρωτες.

Τὸ χρήμα εἶνε καλὸς ὑπηρέτης, ἀλλὰ κακὸς κύριος.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Δὲν ἀπῆνθησα ποτέ μου ἄνθρωπο πού νὰ μὴν ἔχει λάσπη στὰ ὄνερά του καὶ τὶς προσοδοῖες του καὶ πού νὰ μὴ μάτωσε ἡ καρδιά του ἀπὸ κάποια κρυφὴ πληγὴ.

Σατωβριάνδος

Μιιά μόνον λέξις γυναικός, ἕνα μόνον χαμόγελο, ἕνα μόνον βλέμμα τὴν προσίδουν. Τὸ πᾶν συνομοτεῖ ἐναντίον τῆς, καὶ αὕτη ἡ σιωπὴ τῆς ἀκόμη.

Βολταίρες

Κάθε ψυχὴ εἶνε ἀδελφὴ τῆς ψυχῆς μας.

Λαμαρτίνος

Ἡ παντορμένη γυναῖκα εἶναι δούλη τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ γνωρίζωμε ν' ἀναβιβάζωμε σὲ θρόνο.

Μπαλζάκ